

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาปัจจัยต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้แก่ ระดับรายได้ของประชากรในประเทศต้นทาง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยทำการศึกษาจากประเทศต้นทางหลักของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย จำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย ญี่ปุ่น เกาหลี จีน สิงคโปร์ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เยอรมนี และไต้หวัน ระยะเวลาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981-2006 รวมทั้งสิ้น 26 ปี โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลพาแนลแบบไม่นิ่ง ได้แก่ การทดสอบพาแนลยูนิทรูท การทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชัน และการประมาณค่าความสัมพันธ์ของแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย นอกจากนี้ได้แบ่งกลุ่มประเทศต้นทางของนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มประเทศเอเชีย และกลุ่มประเทศนอกเอเชีย แล้วทำการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชัน และประมาณค่าแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม

5.1.1 การทดสอบพาแนลยูนิทรูท

การทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่นำมาศึกษา ทำการทดสอบด้วยวิธี LLC Test วิธี Breitung Test วิธี Hadri Test วิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP ผลที่ได้มีดังนี้

ผลการทดสอบด้วยวิธี LLC Test พบว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีความนิ่งที่ระดับ Level หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ ส่วนอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ระดับรายได้ของประชากร ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Breitung Test พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ ส่วนอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ระดับรายได้ของประชากร ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และระดับราคาโดยเปรียบเทียบ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Hadri Test พบว่าอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี IPS Test พบว่าอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ระดับรายได้ของประชากร ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF พบว่าระดับรายได้ของประชากร มีความนิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ ส่วนอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-PP พบว่าอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ระดับรายได้ของประชากร ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่ง ณ ระดับ First Difference หรือ $I(1)$

การศึกษาพบว่า การทดสอบด้วยวิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-PP มีผลการทดสอบที่ตัวแปรทุกตัวมีความนิ่ง ณ ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ดังนั้นจึงเลือกใช้ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทจากวิธีดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลองพาแนล โคอินทิเกรชัน

5.1.2 การทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชัน

ผลการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชันโดยใช้วิธีของ Pedroni และวิธีของ Kao พบว่าแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย และอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศนอกเอเชีย มีโคอินทิเกรชัน หรือตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย และอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย มีความสัมพันธ์กัน

5.1.3 การประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย

ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย และอุปสงค์การท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ด้วยวิธี Group-Mean FMOLS มีดังนี้

ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ระดับรายได้ของประชากร รองลงมา คือ ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยระดับรายได้ของประชากร และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เท่ากับ 2.53 และ 0.38 ตามลำดับ ส่วนระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เท่ากับ 1.93 และ 0.07 ตามลำดับ

ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ รองลงมา คือ ระดับรายได้ของประชากร อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยระดับรายได้ของประชากร และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เท่ากับ 1.36 และ 0.59 ตามลำดับ ส่วนระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เท่ากับ 2.55 และ 0.07 ตามลำดับ

ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ระดับรายได้ของประชากร รองลงมา คือ ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ โดยระดับรายได้ของประชากร มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เท่ากับ 4.28 ส่วนระดับราคาโดยเปรียบเทียบ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เท่ากับ 1.01

ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย จะแสดงผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของประเทศต้นทางแต่ละประเทศ ซึ่งได้จากการประมาณค่าด้วยวิธี FMOLS ซึ่งผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของประเทศต้นทางแต่ละประเทศ มีดังนี้

ประชากร มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เท่ากับ 3.10 ส่วนระดับราคาโดยเปรียบเทียบ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เท่ากับ 1.49

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเยอรมนี ได้แก่ ระดับรายได้ของประชากร โดยระดับรายได้ของประชากรในประเทศต้นทาง มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เท่ากับ 6.19

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศไต้หวัน ได้แก่ ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ รองลงมา คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และระดับรายได้ของประชากร โดยระดับราคาโดยเปรียบเทียบ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เท่ากับ 6.92 ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และระดับรายได้ของประชากร มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เท่ากับ 3.19 และ 1.87 ตามลำดับ

ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของประเทศต้นทางแต่ละประเทศ พบว่าระดับรายได้ของประชากร มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของทุกประเทศ โดยมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเยอรมนีมากที่สุด รองลงมาคือ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น ไต้หวัน จีน เกาหลี มาเลเซีย และสิงคโปร์ สำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์ในทิศทางตรงกันข้ามเพียงประเทศเดียว ส่วนระดับราคาโดยเปรียบเทียบพบว่า มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวแตกต่างกัน 2 แบบ คือ มีอิทธิพลในทิศทางตรงกันข้ามต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีมากที่สุด รองลงมา คือ ไต้หวัน จีน ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา และมีอิทธิพลในทิศทางเดียวกับอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์มากที่สุด รองลงมา คือ ญี่ปุ่น สำหรับประเทศมาเลเซีย สหราชอาณาจักร และเยอรมนี ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ ไม่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศดังกล่าว สำหรับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศไต้หวันในทิศทางเดียวกันเพียงประเทศเดียว

5.2 ข้อเสนอแนะ

ถึงแม้ว่าปัจจัยต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจจะมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มหลักของประเทศไทย แต่เมื่อพิจารณาโดยแยกเป็นรายประเทศพบว่าปัจจัยต่างๆ ดังกล่าว มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศแตกต่างกัน และบางปัจจัยไม่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวบาง

ประเทศ ดังนั้นจึงควรศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวประกอบด้วย ทั้งนี้เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศได้อย่างถูกต้อง

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการเริ่มนำเอาข้อมูลพาแนลมาใช้ในการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ซึ่งจะพิจารณาเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่มหลัก และทำการศึกษาในช่วงระยะเวลาที่ไม่ยาวนาน รวมทั้งพิจารณาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจบางปัจจัยเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาต่อไปควรที่จะทำการศึกษานักท่องเที่ยวจากประเทศต่างๆ ให้ครอบคลุมมากขึ้น ขยายช่วงระยะเวลาที่ศึกษาให้มากขึ้น และพิจารณาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจอื่นๆ เพิ่มขึ้น

นอกจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจแล้ว ควรพิจารณาถึงปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น ปัจจัยทางด้านสังคม และปัจจัยทางการเมือง เพื่ออธิบายอิทธิพลของปัจจัยดังกล่าวที่อาจจะมีต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่มีต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยที่สมบูรณ์และชัดเจนมากขึ้น